

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. rugsėjo 13 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisės aktų derinimas – Direktyva 2013/36/ES – 53 straipsnio 1 dalis – Nacionalinių kredito įstaigų priežiūros institucijų pareiga saugoti profesinę paslaptį – Kredito įstaiga, kurią nurodyta priverstinai likviduoti – Konfidencialios informacijos atskleidimas nagrinėjant civilines ar arbitražo bylas“

Byloje C-594/16

dėl *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba, Italija) 2016 m. rugsėjo 29 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2016 m. lapkričio 23 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Enzo Buccioni

prieš

Banca d'Italia,

dalyvaujant

Banca Network Investimenti SpA (likviduojamas),

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurių sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça (pranešėjas), teisėjai E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger ir F. Biltgen,

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorius R. Schiano, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. kovo 21 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- A. Buccioni, atstovaujamo advokatų N. Paoletti, A. Mari ir G. Paoletti,
- *Banca d'Italia*, atstovaujamo advokatų S. Ceci, M. Marcucci ir N. de Giorgi,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ir L. Barroso,

* Proceso kalba: italų.

– Europos Komisijos, atstovaujamos V. Di Bucci ir K.-Ph. Mölls, K. P. Wojcik ir A. Steiblytės, susipažinęs su 2018 m. birželio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada, priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB (OL L 176, 2013, p. 338), 53 straipsnio 1 dalies išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant A. Enzo Buccioni ir *Banca d'Italia* (toliau – *BdI*) ginčą dėl pastarojo sprendimo, kuriuo atsisakoma leisti susipažinti su tam tikrais dokumentais, susijusiais su *Banca Network Investimenti SpA* (toliau – *BNI*).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2013/36 2, 5, 6 ir 15 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:
  - „(2) <...> Pagrindinis šios direktyvos tikslas ir dalykas – suderinti nacionalines nuostatas dėl galimybės verstis kredito įstaigų ir investicinių įmonių veikla, jų valdymo metodų ir priežiūros sistemos. <...>
<...>
  - (5) ši direktyva turėtų būti laikoma esminiu dokumentu, skirtu vidaus rinkos galutiniam sukūrimui ir įsisteigimo laisvės, ir laisvės teikti finansines paslaugas atžvilgiu kredito įstaigų veiklos srityje;
  - (6) kad vidaus rinka veiktų sklandžiai, reikalingos ne tik teisinės normos, bet ir glaudus bei reguliarus valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimas ir daug didesnė reguliavimo ir priežiūros praktikos konvergencija;
<...>
  - (15) tikslinga derinti tuos dalykus, kurie būtini ir kurių pakanka, kad būtų užtikrintas veiklos leidimų ir rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros sistemų tarpusavio pripažinimas, ir kurie suteikia galimybę išduoti visoje Sąjungoje pripažintą vieną bendrą veiklos leidimą ir taikyti buveinės valstybės narės riziką ribojančios priežiūros principą.“
- 4 Šios direktyvos 4 straipsnyje „Kompetentingų valdžios institucijų paskyrimas ir įgaliojimai“ nustatyta:
„<...>
2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos vykdytų įstaigų <...> veiklos stebėseną, kad įvertintų, ar vykdomi šios direktyvos ir [Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investiciniams įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1)] reikalavimai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įdiegtos tinkamos priemonės, kad kompetentingos valdžios institucijos gautų informaciją, kurios reikia norint įvertinti, kaip įstaigos <...> vykdo 2 dalyje nurodytus reikalavimus, ir iširti galimus tų reikalavimų pažeidimus.

<...>

5. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos savo buveinės valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms pateiktų visą informaciją, kuri reikalinga siekiant įvertinti, kaip jos laikosi pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 priimtų taisyklių. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad įstaigų vidaus kontrolės mechanizmai ir administracinės bei apskaitos procedūros būtų tokie, kad bet kuriuo metu būtų galima patikrinti, kaip jos laikosi tokių taisyklių.

<...>“

- 5 Šios direktyvos 6 straipsnyje „Bendradarbiavimas Europos finansų priežiūros institucijų sistemoje“ nustatyta:

„Vykdydamos savo pareigas, kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgia į priežiūros priemonių ir priežiūros praktikos taikant įstatymus, kitus teisės aktus ir administracinius reikalavimus, priimtus vadovaujantis šia direktyva ir Reglamentu [Nr. 575/2013], konvergenciją. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad:

- a) kompetentingos valdžios institucijos, kaip Europos finansinių priežiūros institucijų sistemos (EFPIS) šalys, bendradarbiautų pasitikėdamos ir visapusiškai gerbdamos vienos kitas, visų pirma, užtikrindamos, kad tarpusavyje ir su kitomis EFPIS šalimis būtų keičiamasi tinkama ir patikima informacija, vadovaudamosi lojalaus bendradarbiavimo principu, nustatytu Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje;

<...>“

- 6 Tos pačios direktyvos 50 straipsnio „Bendradarbiavimas priežiūros srityje“ 1 dalyje nustatyta:

„Atitinkamų valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos prižiūrėti įstaigų, kurios veikia, ypač per filialus, kitoje valstybėje narėje arba kitose valstybėse narėse, nei tos, kuriose yra jų pagrindinės buveinės, veiklą. Valstybės narės viena kitai teikia visą informaciją apie šių įstaigų valdymą ir nuosavybę, kuri gali sudaryti palankesnes sąlygas jų priežiūrai ir veiklos leidimų išdavimo joms sąlygų nagrinėjimui, taip pat visą informaciją, kuri gali sudaryti palankesnes sąlygas šių įstaigų stebėsenai, visų pirma jų likvidumo, mokumo, indėlių garantijų, didelių pozicijų apribojimų, kitų veiksmų, galinčių turėti įtakos įstaigos keliamai sisteminei rizikai, administravimo bei apskaitos procedūrų ir vidaus kontrolės mechanizmų stebėsenai.“

- 7 Direktyvos 2013/36 53 straipsnio „Profesinė paslaptis“ 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės nustato, kad visi kompetentingose valdžios institucijose dirbantys ar dirbę asmenys ir kompetentingų valdžios institucijų vardu dirbantys auditoriai ar ekspertai yra saistomi prievolės saugoti profesinę paslaptį.

Konfidenciali informacija, kurią tokie asmenys, auditoriai ar ekspertai gali gauti atlikdami savo pareigas, atskleidžiama tik santraukos ar apibendrinta forma, iš kurios nebūtų įmanoma nustatyti konkrečių kredito įstaigų, nedarant poveikio baudžiamojoje teisėje numatytiems atvejams.

Tačiau jeigu yra paskelbtas kredito įstaigos bankrotas arba ji priverstinai likviduojama, konfidenciali informacija, nesusijusi su trečiosiomis šalimis, kurios dalyvauja gelbėjant kredito įstaigą, gali būti atskleista civilinėje ar komercinėje [arbitražo] byloje.“

- 8 Šios direktyvos 54 straipsnis susijęs su „Konfidencialios informacijos naudojimu“.
- 9 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su politikos, susijusios su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63), 22 straipsnis susijęs su tinkamu Europos Centrinio Banko (ECB) priežiūros sprendimų priėmimo procesu, o šio reglamento 27 straipsnis – su priežiūros prievoles vykdančių Priežiūros valdybos narių, ECB darbuotojų ir dalyvaujančių valstybių narių deleguotųjų darbuotojų pareiga saugoti profesinę paslaptį ir su ECB keitimuisi informacija su nacionalinėmis arba Sąjungos institucijomis ir įstaigomis.

Italijos teisė

- 10 Iš dalies pakeisto 1990 m. rugpjūčio 7 d. *legge n. 241 – recante nuove norme in materia di procedimento amministrativo e di diritto di accesso ai documenti amministrativi* (Įstatymas Nr. 241, kuriame nustatomos naujos nuostatos, susijusios su administracine procedūra ir teise susipažinti su administraciniais dokumentais) 22 straipsnyje „Sąvokų apibrėžtys ir principai“ 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Teisė susipažinti su administraciniais dokumentais, atsižvelgiant į tai, kad šie tikslai yra svarbūs viešojo intereso požiūriu, sudaro bendrąjį administracinės veiklos principą, kuriuo siekiama skatinti [visuomenės] dalyvavimą ir užtikrinti teisingumą ir skaidrumą.

3. Susipažinti leidžiama su visais administraciniais dokumentais, išskyrus tuos, kurie nurodyti 24 straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 6 dalyse.“

- 11 Šio iš dalies pakeisto įstatymo 24 straipsnyje „Teisės susipažinti su dokumentais netaikymas“ nustatyta:

„1. Teisė susipažinti su dokumentais netaikoma, kiek tai susiję su:

- a) dokumentais, kurie yra laikomi valstybės paslaptimi pagal 1977 m. spalio 24 d. Įstatymą Nr. 801 su vėlesniais pakeitimais ir kuriuose yra įstatymuose, šio straipsnio 6 dalyje nurodytame vyriausybės reglamente ir šio straipsnio 2 dalyje nurodytų valstybinių institucijų apibrėžtų paslapčių arba draudimas atskleisti duomenis;

<...>

3. Nepriimami prašymai leisti susipažinti su dokumentais, kurie susiję su bendra valstybės institucijų veiklos kontrole.

<...>

7. Prašančiajam bet kuriuo atveju turi būti garantuojama teisė susipažinti su administraciniais dokumentais, su kuriais būtina susipažinti siekiant apsaugoti ir apginti savo teisinius interesus. <...>“

- 12 Iš dalies pakeisto 1993 m. rugsėjo 1 d. *decreto legislativo n. 385 – recante il testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia* (Įstatyminis dekretas Nr. 385, kuriame išdėstomas bankų ir kredito srities įstatymų konsoliduotas tekstas) 7 straipsnio „Profesinė paslaptis ir valdžios institucijų bendradarbiavimas“ 1 dalyje numatyta:

„Visai [Bdl], vykdamant savo priežiūros veiklą, turimai informacijai ir duomenims taikoma pareiga saugoti profesinę paslaptį, taip pat ir santykiuose su viešojo administravimo įstaigomis, išskyrus ekonomikos ir finansų ministrą, veikiančią kaip CICR [*Comitato interministeriale per il credito e il risparmio*]

(tarpžinybinis kredito ir santaupų komitetas)] pirmininkas. Paslaptimi negali remtis prieš teisminę instituciją, kai prašoma informacija reikalinga vykdant tyrimus arba procedūras, susijusias su pažeidimais, už kuriuos skiriamos sankcijos pagal baudžiamąją teisę.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 13 Kaip matyti iš Teisingumo Teismo turimos informacijos, nuo 2004 m. A. Buccioni turi kredito įstaigoje BNI atidarytą einamąją sąskaitą. 2012 m. rugpjūčio 5 d. šios sąskaitos likutis buvo 181 325,31 EUR. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paaiškina, kad kadangi šiai įstaigai taikoma priverstinio likvidavimo procedūra, *Fondo interbancario di tutela dei depositi* (Italijos indėlių garantinis fondas) prašančiajam grąžino tik 100 000 EUR.
- 14 A. Buccioni mano, kad yra faktinių aplinkybių, dėl kurių už patirtus finansinius nuostolius atsakomybė gali kilti tiek *BdI*, tiek BNI. Siekdamas gauti papildomos informacijos, kuri reikalinga tikslingumui pareikšti ieškinį įvertinti, A. Buccioni 2015 m. balandžio 3 d. paprašė *BdI* atskleisti tam tikrus dokumentus, susijusius su BNI priežiūra.
- 15 2015 m. gegužės 20 d. sprendimu *BdI* iš dalies atmetė šį prašymą motyvuodamas, be kita ko, tuo, kad tam tikri dokumentai, kuriuos buvo prašoma atskleisti, apėmė konfidencialią informaciją, kuriai taikoma profesinės paslapties apsauga, kad minėtas prašymas nebuvo pakankamai tikslus arba kad jis buvo pateiktas dėl dokumentų, kurie ieškovui nebuvo svarbūs.
- 16 A. Buccioni pareiškė ieškinį *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija) prašydamas panaikinti šį sprendimą. 2015 m. gruodžio 2 d. sprendimu šis teismas ieškinį atmetė.
- 17 A. Buccioni dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba, Italija). Šiuo klausimu jis pirmiausia teigia, kad bylą pirmojoje instancijoje nagrinėjęs teismas pažeidė Direktyvos 2013/36 53 straipsnio 1 dalį, nes atsižvelgiant į tai, kad BNI buvo priverstinai likviduojama, pareiga saugoti profesinę paslaptį *BdI* nebebuvo taikoma. Kita vertus, *BdI* teigia, kad pagal minėtą nuostatą su kredito įstaiga, kuriai taikoma priverstinio likvidavimo procedūra, susijusios konfidencialios informacijos atskleidimas reiškia, kad prašantysis iš anksto pradeda civilinę ar arbitražo bylą.
- 18 Šiomis aplinkybėmis *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1) Ar skaidrumo principas, kuris aiškiai įtvirtintas SESV 15 straipsnyje kaip siekiamas bendro pobūdžio privalomas tikslas, aiškinamas taip, kad jis gali būti reglamentuojamas šio straipsnio 3 dalyje numatytais nuostatomis ar lygiaverčiais šaltiniais, kurių turinys gali būti pernelyg didelės diskrecijos, neturinčios pagrindo viršesniame Europos teisės šaltinyje, susijusiame su būtinu minimalių principų, nuo kurių negalima nukrypti, nustatymu, išraiška, draudžia panašų ribojamąjį aiškinimą Europos teisės aktų, susijusių su kredito įstaigų priežiūros funkcijomis, sektoriuje, dėl kurio šis skaidrumo principas netektų prasmės tais atvejais, kai interesas susipažinti su dokumentais grindžiamas esminiais prašančiojo interesais, kurie akivaizdžiai prilygsta interesams, kuriems pozityvia prasme netaikomi atitinkamo sektoriaus apribojimai?

2) Ar todėl Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 22 straipsnio 2 dalis ir 27 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos ne kaip ne išimtiniai leidžiantys nukrypti nuo draudimo susipažinti su dokumentais atvejais, bet veikiau kaip normos, kurias reikia aiškinti atsižvelgiant į platesnius SESV 15 straipsnyje nurodytus tikslus, ir kaip normos, kurias galima prilyginti Sąjungos teisės bendrajam teisės aktuose įtvirtintam principui, dėl kurio teisė susipažinti su dokumentais negali būti apribota remiantis pagrįsta ir proporcinga kredito sektoriaus reikalavimų ir esminių indėlininkų, nukentėjusių nuo

finansinės naštos pasidalijimo (*burden sharing*), interesų pusiausvyra atsižvelgiant į aplinkybes, su kuriomis susidūrė priežiūros institucija, kuri organizaciniu ir funkcinio požiūriu yra panaši į Europos Centrinį Banką?

- 3) Ar todėl, atsižvelgiant į Direktyvos 2013/36 53 straipsnį ir nacionalines normas, kiek jos atitinka šią nuostatą, minėtas 53 straipsnis turi būti derinamas su kitomis Europos Sąjungos normomis ir principais[nurodytais pirmajame klausime], todėl suteikiama teisė susipažinti su dokumentais, kai gaunamas prašymas po to, kai pradėta priverstinė banko likvidavimo procedūra ir kai šiame prašyme prašoma leisti susipažinti su dokumentais ne tik civilinėje ar arbitražo byloje, kurios iš tiesų skirtos turiniams interesams, kurie buvo pažeisti, kai buvo pradėta priverstinio banko likvidavimo procedūra, apsaugoti, bet ir tuo atveju, kai šis prašymas siekiant iš anksto patikrinti konkrečios civilinės ar arbitražo bylos galimybes pateikiamas teisminei institucijai, kurią valstybė įgaliojo ginti teisę susipažinti su dokumentais ir teisę į skaidrumą dėl visiškos teisės į gynybą ir teisės pareikšti ieškinį apsaugos, kreipiant ypatingą dėmesį į indėlininkų, kurie patyrė finansinės naštos pasidalijimo (*burden sharing*) pasekmių, prašymą, pateiktą per kredito įstaigos, kurioje jie laikė savo indėlius, nemokumo procedūrą?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 19 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyvos 2013/36 53 straipsnio 1 dalis, siejama tiek su SESV 15 straipsniu, tiek Reglamento Nr. 1024/2013 22 straipsnio 2 dalimi, tiek su 27 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją kompetentingoms valstybių narių institucijoms draudžiama atskleisti konfidencialią informaciją asmeniui, kuris to prašo, kad galėtų pradėti civilinę arba arbitražo bylą dėl turinių interesų, pažeistų priverstinai likvidavus kredito įstaigą, apsaugos.
- 20 Vis dėlto pažymėtina, kad, kiek prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat daro nuorodą tiek į SESV 15 straipsnį, tiek į Reglamento Nr. 1024/2013 22 straipsnio 2 dalį, tiek į 27 straipsnio 1 dalį, šių nuostatų, iš kurių formuluočių aiškiai matyti, kad jos nėra taikomos valstybių narių kompetentingoms institucijoms (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija / Breyer*, C-213/15 P, EU:C:2017:563, 51 ir 52 punktus), išaiškinimas neturi reikšmės pagrindinėje byloje, kuri susijusi su prašymu leisti susipažinti su *BdI* turimais dokumentais.
- 21 Siekiant atsakyti į pateiktus klausimus, pirmiausia pažymėtina, kad iš Direktyvos 2013/36 2 konstatuojamosios dalies matyti, jog jos pagrindinis tikslas yra suderinti nacionalines nuostatas dėl galimybės verstis kredito įstaigų ir investicinių įmonių veikla, jų valdymo metodų ir priežiūros sistemos.
- 22 Be to, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36 5 ir 6 konstatuojamosiose dalyse, ji turėtų būti laikoma esminiu dokumentu, skirtu vidaus rinkos, kurios sklandžiam veikimui reikalingos ne tik teisinės normos, bet ir glaudus bei reguliarus valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimas ir daug didesnė reguliavimo ir priežiūros praktikos konvergencija, galutiniam sukūrimui kredito įstaigų veiklos srityje.
- 23 Iš tos pačios direktyvos 15 konstatuojamosios dalies matyti, kad ja siekiama pasiekti tokį suderinimo lygį, kuris būtinas ir kurio pakanka, kad būtų užtikrintas veiklos leidimų ir rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros sistemų tarpusavio pripažinimas ir būtų galimybė išduoti visoje Sąjungoje pripažintą vieną bendrą veiklos leidimą ir taikyti buveinės valstybės narės riziką ribojančios priežiūros principą.
- 24 Šiuo tikslu Direktyvos 2013/36 4 straipsnio 2 ir 3 punktuose nustatyta, jog valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos vykdytų kredito įstaigų veiklos stebėseną, įvertintų, ar vykdomi šios direktyvos reikalavimai, ir būtų įdiegtos tinkamos priemonės, kad kompetentingos valdžios institucijos gautų informaciją, kurios reikia norint įvertinti, kaip įstaigos vykdo šiuos

reikalavimus. Pagal šio 4 straipsnio 5 dalį valstybės narės, be kita ko, reikalauja, kad įstaigos savo buveinės valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms pateiktų visą informaciją, kuri reikalinga siekiant įvertinti, kaip jos laikosi pagal šią Direktyvą 2013/36 priimtų taisyklių.

- 25 Be to, šios direktyvos 6 straipsnio a punkte nustatyta, kad valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos bendradarbiautų pasitikėdamos ir visapusiškai gerbdamos vienos kitas, visų pirma, užtikrindamos, kad tarpusavyje ir su kitomis EFPIŠ šalimis būtų keičiamasi tinkama ir patikima informacija, vadovaudamosi lojalaus bendradarbiavimo principu, nustatytu Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje.
- 26 Be to, pagal šios direktyvos 50 straipsnio 1 dalį atitinkamų valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos prižiūrėti įstaigų, kurios veikia, be kita ko per filialus kitoje valstybėje narėje arba kitose valstybėse narėse nei tos, kuriose yra jų pagrindinės buveinės, veiklą. Jos viena kitai teikia visą informaciją apie šių įstaigų valdymą ir nuosavybę, kuri gali sudaryti palankesnes sąlygas jų priežiūrai ir veiklos leidimų išdavimo joms sąlygų nagrinėjimui, taip pat visą informaciją, kuri gali sudaryti palankesnes sąlygas šių įstaigų stebėsenai, visų pirma jų likvidumo, mokumo, indėlių garantijų, didelių rizikų apribojimų, kitų veiksmų, galinčių turėti įtakos įstaigos keliamai sisteminei rizikai, administravimo, taip pat apskaitos procedūrų ir vidaus kontrolės mechanizmų stebėsenai.
- 27 Siekiant veiksmingai įgyvendinti kredito įmonių priežiūros sistemą, kurią Sąjungos teisės aktų leidėjas sukūrė priimdamas Direktyvą 2013/36, pagrįstą valstybės narės viduje vykdoma priežiūra ir informacijos tarp kelių valstybės narių kompetentingų institucijų pasikeitimu, kaip tai glaustai apibūdinta ankstesniuose punktuose, reikia, kad ir prižiūrimos kredito įstaigos, ir kompetentingos institucijos galėtų būti tikros, jog suteikta konfidenciali informacija iš esmės ir liktų konfidenciali (pagal analogiją žr. 2018 m. birželio 19 d. Sprendimo *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 31 punktą).
- 28 Iš tiesų, nesant tokio pasitikėjimo, būtų pakenkta sklandžiam konfidencialios informacijos, kuri būtina vykdant priežiūrą, perdavimui (pagal analogiją žr. 2018 m. birželio 19 d. Sprendimo *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 32 punktą).
- 29 Taigi, Direktyvos 2013/36 53 straipsnio 1 dalyje kaip bendroji taisyklė nustatyta pareiga saugoti profesinę paslaptį, kuria siekiama apsaugoti ne tik tiesiogiai susijusių įmonių specifinius interesus, bet ir bendrąjį interesą, susijusį su tinkamu Sąjungos finansinių priemonių rinkos veikimu (pagal analogiją žr. 2018 m. birželio 19 d. Sprendimo *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 33 punktą).
- 30 Pagaliau Direktyvoje 2013/36 išsamiai išvardyti konkretūs atvejai, kada šios direktyvos 53 straipsnio 1 dalyje numatytas bendras draudimas atskleisti kompetentingų valdžios institucijų turimą konfidencialią informaciją išimtinai nekliudo jos perduoti ar naudoti (pagal analogiją žr. 2018 m. birželio 19 d. Sprendimo *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 38 punktą).
- 31 Šiuo atveju pažymėtina, kad Direktyvos 2013/36 53 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje numatyta, kad „jeigu yra paskelbtas kredito įstaigos bankrotas arba ji priverstinai likviduojama, konfidenciali informacija, nesusijusi su trečiosiomis šalimis, kurios dalyvauja gelbėjant kredito įstaigą, gali būti atskleista civilinėje ar komercinėje [arbitražo] byloje“.
- 32 Kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 81–79 punktuose, šia nuostata Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė leisti Sąjungos kompetentingai institucijai atskleisti konfidencialią informaciją tik asmenims, kurie tiesiogiai susiję su kredito įstaigos bankrotu arba priverstiniu likvidavimu, nes ši informacija nėra susijusi su trečiaisiais asmenimis, kurie dalyvauja gelbėjant šią kredito įstaigą, kad ją, prižiūrint kompetentingiems teismams, būtų galima panaudoti civilinėse ar arbitražo bylose.

- 33 Taigi, atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, nei iš Direktyvos 2013/36 53 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos formuluotės, nei iš šio straipsnio konteksto, nei iš minėtoje direktyvoje nustatytų taisyklių, susijusių su profesine paslaptimi, siekiamų tikslų negalima daryti išvados, kad konfidenciali informacija, susijusi su kredito įstaiga, kuriai buvo paskelbtas bankrotas arba kurios priverstinis likvidavimas buvo pradėtas, gali būti atskleista tik jau pradėtose civilinėse arba arbitražo bylose.
- 34 Tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje pagrindinėje byloje, atskleidžiant šią informaciją pagal nacionalinę teisę vykdomoje administracinio pobūdžio procedūroje, siekiama garantuoti – dar prieš pradėdant civilinę arba arbitražo bylą – šio sprendimo 32 punkte nurodytų reikalavimų laikymąsi, taigi ir Direktyvos 2013/36 53 straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos saugoti profesinę paslaptį veiksmingumą.
- 35 Šiomis aplinkybėmis gero teisingumo administravimo reikalavimams būtų pakenkta, jei prašantysis, siekdamas susipažinti su kompetentingų institucijų turima konfidencialia informacija, būtų priverstas pradėti civilinę arba arbitražo bylą.
- 36 Be to, šio aiškinimo nepaneigia 2014 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Altmann ir kt.* (C-140/13, EU:C:2014:2362) 39 punkte pateikti svarstymai, pagal kuriuos ginčas, kuris buvo nagrinėjamas byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, nebuvo susijęs su civilinėmis arba arbitražo bylomis, pradėtomis asmenų, kurie prašė leisti susipažinti su konfidencialia informacija, susijusia su likviduojama investicine įmone. Iš tiesų, 2014 m. lapkričio 12 d. Sprendime *Altmann ir kt.* (C-140/13, EU:C:2014:2362) Teisingumo Teismo nebuvo prašoma atsakyti į klausimą, kuris yra šios bylos dalykas, nes šis sprendimas buvo priimtas dėl 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 263), išaiškinimo, kuriame faktinės ir procesinės aplinkybės nacionaliniame lygmenyje skyrėsi nuo šioje pagrindinėje byloje nagrinėjamų aplinkybių. Todėl Direktyvos 2013/36 53 straipsnio 1 dalis negali būti aiškinama remiantis minėto sprendimo 39 punkte nurodytu motyvu, kaip generalinis advokatas iš esmės nurodė savo išvados 50 ir 52 punktuose.
- 37 Vis dėlto pagal suformuotą jurisprudenciją Direktyvoje 2013/36 nustatytos bendro draudimo atskleisti konfidencialią informaciją išimtis turi būti aiškinamos siaurai (šiuo klausimu žr. 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-346/08, EU:C:2010:213, 39 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 38 Todėl reikia konstatuoti, jog tam, kad būtų galima netaikyti pareigos saugoti profesinę paslaptį pagal minėtos direktyvos 53 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą, reikia, jog prašymas leisti susipažinti dokumentais būtų susijęs su informacija, dėl kurios prašantysis pateikia aiškius ir nuoseklius įrodymus, leidžiančius patikėti, jog ji yra svarbi nagrinėjamoje arba ketinamoje pradėti civilinėje ar arbitražo byloje, kurios dalyką prašantysis turi konkrečiai identifikuoti; su šiuo dalyku nesusijusiais tikslais nagrinėjama informacija negali būti naudojama.
- 39 Bet kuriuo atveju kompetentingos institucijos ir teismai, prieš atskleisdami bet kokią konfidencialios informacijos dalį, turi įvertinti prašančiojo suinteresuotumą gauti atitinkamą informaciją ir interesus, susijusius su šios informacijos, kuriai taikoma pareiga saugoti profesinę paslaptį, konfidencialumo išlaikymu (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 14 d. Sprendimo *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, 51 ir 52 punktus bei nurodytą jurisprudenciją).
- 40 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: Direktyvos 2013/36 53 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ja nedraudžiama valstybių narių kompetentingoms institucijoms atskleisti konfidencialią informaciją asmeniui, kuris to prašo, kad būtų galima pradėti civilinę arba arbitražo bylą dėl turtinių interesų, kurie buvo pažeisti priverstinai likvidavus kredito įstaigą, apsaugos. Vis dėlto prašymas atskleisti turi būti pateiktas dėl informacijos,

dėl kurios prašantysis pateikia aiškius ir nuoseklius įrodymus, leidžiančius patikėti, kad ji yra svarbi civilinėje arba arbitražo byloje, kurios dalyką prašantysis turi konkrečiai identifikuoti; su šiuo dalyku nesusijusiais tikslais nagrinėjama informacija negali būti naudojama. Kompetentingos valdžios institucijos ir teismai, prieš atskleisdami bet kurią konfidencialios informacijos dalį, turi įvertinti prašančiojo suinteresuotumą gauti atitinkamą informaciją ir interesus, susijusius su šios informacijos, dėl kurios taikoma pareiga saugoti profesinę paslaptį, konfidencialumo išlaikymu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB, 53 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja nedraudžiama valstybių narių kompetentingoms institucijoms atskleisti konfidencialią informaciją asmeniui, kuris to prašo, kad būtų galima pradėti civilinę arba arbitražo bylą dėl turtinių interesų, kurie buvo pažeisti priverstinai likvidavus kredito įstaigą, apsaugos. Vis dėlto prašymas atskleisti turi būti pateiktas dėl informacijos, dėl kurios prašantysis pateikia aiškius ir nuoseklius įrodymus, leidžiančius patikėti, kad ji yra svarbi civilinėje arba arbitražo byloje, kurios dalyką prašantysis turi konkrečiai identifikuoti; su šiuo dalyku nesusijusiais tikslais nagrinėjama informacija negali būti naudojama. Kompetentingos valdžios institucijos ir teismai, prieš atskleisdami bet kurią konfidencialios informacijos dalį, turi įvertinti prašančiojo suinteresuotumą gauti atitinkamą informaciją ir interesus, susijusius su šios informacijos, dėl kurios taikoma pareiga saugoti profesinę paslaptį, konfidencialumo išlaikymu.

Parašai.